

« Revista ASLRQ

Vasile Hatos - Inițierea în cunoașterea de sine

În poeme, citate și aforisme, în vreme de pandemie ale lui **Ionuț Caragea**, se vede setea lui de cunoaștere intrinsecă. Puternic impusă emoțional, poezia îl scoate din sfera irațională, ducându-se pe tărâmurile nemuritoare ale spiritului! Dictonul lui Socrate: „Cunoaște-te pe tine însuși” se potrivește poetului, deoarece coboară în adâncurile sufletului căutând eternitatea. Cum de altfel, căutarea absolutului sfârșește în sineși, dă mișcare sentimentelor prin trăirea emoțiilor. Patetic, pe alocuri, reușește să îmbine dialoguri lăuntrice cu absolutul din el. O sinceritate crudă, rece, în care primează „nebulia”... doar prin ea Dumnezeu vorbește! De aceea sinceritatea dă ton creației lăuntrice.

Suferința este un atu în cunoașterea de sine. Și cum Ionuț Caragea se scaldă cu gândurile pe tărâmurile nemuritoare ale spiritului, dă impuls creației prin cunoașterea acestuia. De acolo pornește pe tărâmul, uneori inaccesibil, al cunoașterii interioare, unde sensibilitatea are un loc aparte, mai ales în creație. De aceea marile emoții, marile rupturi interioare, au loc prin absorbția în intelect a celor două lumi ce conlucrează împreună: simțirea și intuiția. Prin simțire transmitem ecoul sentimentelor ce coboară din intelect pe scara conștiinței. Nu devii cu adevărat liric decât în momentele când simțurile îți dau senzația că trăiești în lumea superioară a conștiinței, unde valorile intrinseci se suprapun, lăsând loc intuiției de-a urca în lumea ideilor pure. Doar acolo se naște creația pură, creația care îl apropie pe poet de absolut. De aceea orice creație adevărată izvorăște din conlucrarea simțurilor cu natura. Natura creează poetul și nu invers, deoarece legile naturii sunt legile sincerității, a acelei lumi unde se simte prezența lui Dumnezeu.

Omul Ionuț Caragea creează mai mult în el însuși decât în afara lui deoarece a ajuns să cunoască ceva din legile naturii, nu integral, integralitatea este dumnezeirea omului! Căci sensul lumii și al vieții este dat de cunoașterea integrală a spiritului. Și cum moartea face parte din întregul omenirii, așa și omul Ionuț Caragea își pune în minte problema morții, pentru că omenirea trece printr-un stadiu de inițiere în cunoașterea de sine. De aceea cartea „**Infecat cu iubire**” face parte din această inițiere în cunoașterea de sine. Poetul devine parte integrantă întru dumnezeire! Dorește cu orice preț să urce cât mai sus în cunoașterea propriului spirit. Aici este începutul de a escalada culmile fericirii. Căci beatitudinea este cunoașterea absolută a spiritului.

Castiglione di Ravenna, Italia, 19-20 noiembrie 2021

Hatos Vasile

Un volum compozit (poeme, citate, aforisme), intitulat *Infectat cu iubire*, semnează astăzi (în epoca microbului roșu de la Wuhan), deja cunoscutul, prodigiosul, aș spune, vârf al promoției 2000, Ionuț Caragea... Multe dintre aforismele din carte ale lui Ionuț Caragea, făcând trecerea (deși nu sunt în linia întâi) spre poemele cuprinzătoare și fabuloase ale volumului, au înfățișarea unor fermecătoare haiku-uri... Ca să glosăm pe marginea acestei spuse, lapidarele poeme de ceremonial sunt asdoma unor creștături efemere pe lumina de lună, bucle ușoare și mătăsoase ce se înfășoară pe o emoție, pe câte un frison tandru și despovărat, precum fluturile ieșit, încă nesbicit, din roua dimineții... Existența cotidiană – ca să revenim – care la optzeciști, de pildă, e potențată frecvent în locul comun al mizofiliei (vezi Budila-Express), în aspectele stăruitor mecanice e, la poetul nostru, scoasă deîndată din clișeu; poncifal e reciclat, i se redeschide cursul, distanțele, absența, se îmblânzesc, se hominizează; limbajul sublimat personalizat – ideatizat, aș spune, la tot pasul – oferind poemului (oricărui din cuprinsul cărții) originalitate, autenticitate. (A.I. Brumaru)

În locul lamentărilor despre pandemic, despre restricții și despre izolare, Ionuț Caragea trimite un mesaj prin care încearcă să-și înalțe cititorii spre Câmpiile Elizee, acolo unde domnește spiritul absolut și unde nu există „nici durere, nici înfrustare, nici suspin”. Poeziile acestea – care sunt și aforisme, și proză, și teatru, și eseu, adică un dialog total cu universul – ne dezvăluie un autor profund atașat de oameni, netemător de singurătate, care știe cum să „reaprimem singuri lumânarea”, cum să ne ridicăm din suferință în credință și cum să-l redescoperim și să-l preaslăvim pe Dumnezeu. Este reconfortant să vedem aceste mostre de înțelepciune, rostite armonios și sfios, ca o lacrimă ce se prelinge cătinel nu ca să stingă, ci ca să reaprindă valorile și virtuțile, aureolate de făclia speranței. Este bine să citim aceste versuri cu sufletul, ca să putem – cum ar vrea autorul – să pătrundem „frumusețea mânăstirilor din adâncuri”. Urmând îndemnul acesta nu vom deveni, probabil, peste noapte mai înțelepți, dar am putea fi mai buni. (Ioan-Aurel Pop)

EIDOS 75

INFECTAT CU IUBIRE

IONUȚ CARAGEA

fides

IONUȚ CARAGEA * INFECTAT CU IUBIRE

Sursa: Vasile Hatos, 7 dec. 2021